

Sygn. akt III RC 621/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: Agnieszka Curyl

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2016 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko małoletniemu F. W. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową A. W.

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa R. W.

przeciwko A. W.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. obniża z dniem 18 lipca 2016 roku alimenty zasądzone od R. W. na rzecz małoletniego syna F. W. zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) roku sygn. akt VII C 54/13 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia (...) roku sygn. akt I ACa 541/15 z kwoty 2.000 (dwa tysiące) złotych miesięcznie do kwoty 1.400 (jeden tysiąc czterysta) złotych miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniego – A. W. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo przeciwko małoletniemu F. W. oddala;

III. znosi koszty procesu pomiędzy powodem R. W. a pozwanym małoletnim F. W.;

IV. powództwo przeciwko pozwanej A. W. oddala;

V. zasądza od powoda R. W. na rzecz pozwanej A. W. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

R. W. pozwem złożonym do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 16 grudnia 2015 r. wnosił o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie I ACa 541/14 na rzecz małoletniego F. W. z kwoty po 2.000 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 621/15.

W dniu 16 grudnia 2015 r. do Sądu Rejonowego w Pruszkowie wpłynął również pozew R. W. przeciwko A. W. o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 622/15 i postanowieniem z dnia 03 marca 2016 r. została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygnaturze akt III RC 621/15 (k. 61).

W uzasadnieniu obu pozwów powód podał m.in., iż Sąd Apelacyjny wydał wyrok w oparciu o dane przedstawione w trackie sprawy rozwodowej, która zakończyła się rok temu. Nie wziął pod uwagę obecnej sytuacji życiowej powoda. Od czasu sprawy rozwodowej znacząco się pogorszyła sytuacja finansowa powoda, który obecnie popadł w długi alimentacyjne. Powód został zmuszony do wycofania się z działalności na własny rachunek i podjął się pracy etatowej. Od ponad dwóch lat dochód powoda nie przekracza 5000 zł netto miesięcznie. Powód ma bardzo dobry kontakt z synem. Powód utrzymuje syna bezpośrednio, tak finansowo jak i poprzez osobiste starania. W dniu (...) r. małoletnia J. W. przeprowadziła się do ojca. Powód zmuszony był wytoczyć sprawę A. W., by zobligować ją do współfinansowania kosztów utrzymania córki. A. W. jest zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu jako (...). Wiek dzieci i opieka ojca nad nimi pozwala na efektywniejsze wykorzystanie przez matkę możliwości zarobkowych przez podjęcie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy (k. 3-6, k. 35-36).

R. W. w toku całego procesu popierał powództwa i do chwili zamknięcia rozprawy wnosił o obniżenie alimentów na rzecz F. W. do kwoty 1000 zł miesięcznie i o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem A. W. wygasł (k. 228, protokół – płyta CD k. 230, k. 289, k. 290 verte, protokół – płyta CD k. 291).

A. W. nie uznała powództw i w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy wносиła o ich oddalenie w całości (k. 228, protokół – płyta CD k. 230, k. 289, k. 290 verte, protokół – płyta CD k. 291).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni F. W. urodzony dnia (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego zawartego dnia (...) r. przez R. W. i A. W., rozwiązanego przez rozwód.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia (...) r. w sprawie VII C 54/13 m.in. rozwiązał związek małżeński pomiędzy powodem a pozwaną z winy męża, zasądził od R. W. alimenty na rzecz córki J. W. w kwocie 2500 zł miesięcznie i na rzecz syna F. W. w kwocie 1500 zł miesięcznie i oddalił żądanie A. W. o alimenty. Wyrokiem z dnia (...) r. w sprawie I A Ca 541/15 Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyżej wymieniony wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w ten sposób, że udział powoda w kosztach utrzymania syna podwyższył do kwoty 2000 zł miesięcznie, zasądził od R. W. na rzecz A. W. alimenty w kwocie 1000 zł miesięcznie oraz uchylił wyrok w części dotyczącej alimentów na rzecz J. W. i w tej części postępowanie umorzył.

R. W. w dacie orzekania rozwodu miał 42 lata, posiadał wykształcenie (...), prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie (...), z tytułu(...) osiągał 5000 zł miesięcznie, był współnikiem trzech spółek zajmujących się działalnością (...). Zajmował w nich stanowiska (...)bądź (...). W 2012 r. osiągnął dochód około 143.000 zł, w 2013 r. osiągnął dochód 42.320 zł, w 2014 r. za okres od stycznia do końca sierpnia osiągnął dochód w kwocie 45.048,42 zł, za okres do końca listopada 2014 r. osiągnął dochód 4.998,82 zł brutto miesięcznie. Był członkiem (...) z wynagrodzeniem 6580 zł netto i posiadaczem udziałów o wartości 25.000 zł. Był (...) i posiadaczem udziałów o wartości 33.000 zł, w której w lutym 2013 r. osiągnął wynagrodzenie 2400 zł netto. Żadna z tych spółek nie znajdowała się w upadłości. Założył spółkę (...). Był współwłaścicielem 1/3 działki w Z. o powierzchni 1800 m⁽²⁾ i apartamentu w Hiszpanii. Posiadał samochód służbowy, którego koszty utrzymania ponosiła spółka, dla której prowadził (...). Był osobą zdrową. Wynajmował mieszkanie, którego koszt wynosił 1600-1800 zł miesięcznie. Płacił alimenty na dzieci w kwotach po 2500 zł na córkę i 1500 zł na syna. Uczestniczył w szkoleniu w zakresie umiejętności wychowawczych, odbył konsultacje (...)prowadzone przez Stowarzyszenie (...).

R. W. obecnie ma 44 lata, z zawodu jest (...), od (...) r. jest zatrudniony w spółce (...) na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku (...) za miesięcznym wynagrodzeniem 7000 zł brutto, około 5000 zł netto miesięcznie.

Na podstawie aneksu do umowy z dnia (...) r. z dniem (...) r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 8000 zł brutto – 5632,46 zł netto miesięcznie z wyrównaniem za miesiące styczeń, luty, marzec 2016 r. w kwocie brutto 3000 zł. W 2015 r. ze stosunku pracy wykazał dochód w kwocie 56.260,86 zł. Nadal jest członkiem (...)i posiadaczem udziałów o wartości 25.000 zł. Nie otrzymuje wynagrodzenia z tytułu pełnionej funkcji (...). Jeden ze współników jest mu dłużny 200.000 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. ogłoszono upadłość (...) w W. obejmującą likwidację majątku dłużnika. W dniu (...) r. (...) z siedzibą w Z. postanowiło notarialnie rozwiązać spółkę z dniem (...)r. i otworzyć jej likwidację oraz powołało likwidatora. Aktualnie R. W. nie posiada apartamentu w Hiszpanii, który sprzedał, zaś uzyskane środki przeznaczył na uregulowanie ciężących na nim zobowiązań. Jest osobą zdrową. Od niedawna mieszka w W. z partnerką i jej małoletnim dzieckiem, ponosi koszty mieszkaniowe w kwocie 400 zł miesięcznie. Poza pozwanymi ma na utrzymaniu córkę J. W. urodzoną dnia (...), co do której nie została ustalona sędownie wysokość alimentów, ponieważ w dacie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w przedmiocie rozvodu osiągnęła pełnoletność, nadto w okresie od końca kwietnia 2015 r. do marca 2016 r. zamieszkiwała z ojcem w wynajmowanym przez R. W. mieszkaniu. Obecnie J. W. ponownie zamieszkuje z matką. W chwili obecnej R. W. łoży na nią dobrowolnie 400 zł miesięcznie. R. W. posiada samochód służbowy. Nie ma oszczędności ani ruchomości o większej wartości. Posiada udziały w nieruchomości położonej w Z.. Utrzymuje osobiste kontakty z synem, spotyka się z nim zwykle w dwa weekendy w miesiącu, poza tym spotyka się z nim także w ciągu tygodnia. Podczas spotkań dokonuje niekiedy zakupów dla dziecka. Toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne o egzekucję alimentów należnych małoletniemu F. W. i A. W.. Posiada zadłużenie wobec jednej ze spółek.

W dacie orzekania rozvodu F. W. miał 8 lat, uczęszczał do Szkoły Podstawowej w M., miał problemy z adaptowaniem się do nowych warunków, był dowożony do szkoły, aby uniknąć zmiany szkoły. Uczęszczał dodatkowo na zajęcia z języka angielskiego i judo, których koszt wynosił 250 zł miesięcznie, oczekiwał na rozpoczęcie zajęć z robotyki, które miały kosztować 150 zł miesięcznie. Miesięczny koszt jego utrzymania wynosił około 3000 zł miesięcznie.

Obecnie małoletni F. W. ma 9 lat, uczęszcza do trzeciej klasy Szkoły Podstawowej w Ł., mieszka z matką i siostrą w domu w F., wchodzącym w skład majątku wspólnego jego rodziców, co do którego toczy się postępowanie o jego podział. Koszty utrzymania domu nadal wynoszą około 1200 zł miesięcznie. W dalszym ciągu ma dodatkowe zajęcia judo, których koszt wynosi 120 zł miesięcznie, chodzi na naukę gry w szachy i trenuje piłkę nożną, z której zajęcia kosztują 50-60 zł. Nadal pozostaje pod opieką (...)z powodu (...), zdarzają się u niego (...). Wymaga ćwiczeń korekcyjnych z powodu (...).

Koszty utrzymania małoletniego wynoszą około 2700-2800 zł miesięcznie, w tym 400 zł koszty mieszkaniowe na jedną osobę w trzyosobowej rodzinie małoletniego, odzież i obuwie 200 zł, środki czystości, kosmetyki i leki 150 zł, opieka lekarska 100 zł, żywność 600 zł, zajęcia dodatkowe 300 zł, transport 100 zł, wydatki kulturalne, szkolne 200 zł, inne wydatki 200 zł, wydatki związane z wyjazdami, w tym zieloną szkołą, obiadami szkolnymi i dodatkowymi wydatkami na leczenie (...) małoletniego 500 -600 zł.

A. W. w dacie orzekania rozvodu miała 41 lat, posiadała wykształcenie (...), ukończyła studia (...)w zakresie (...). W 2012 r. podjęła zatrudnienie w wymiarze 1/2 etatu jako (...)w (...), w 2012 r. osiągnęła dochód w kwocie 9600 zł, w 2013 r. 8200 zł. Spłacała w ratach po około 5000 zł miesięcznie kredyt zaciągnięty na budowę domu. Miesięczny koszt utrzymania domu wynosił około 1200 zł. Pozostawała pod opieką (...)i (...), uczestniczyła w terapiach.

A. W. obecnie ma 42 lata, od (...) r. jest zatrudniona w (...) na okres próbny na stanowisku (...) w wymiarze pełnego etatu. Wynagrodzenie w kwietniu 2016 r. wyniosło 2057 zł netto (za okres od dnia 18 kwietnia 2016 r.). W 2015 r. ze stosunku pracy wykazała dochód w kwocie 8804,18 zł. W okresie od kwietnia 2012 r. do marca 2016 r. była zatrudniona w (...), średnie miesięczne wynagrodzenie netto wynosiło 610 zł. Nadal spłaca kredyt w miesięcznych ratach po 3800 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie III RC 492/15 została zobowiązana do łożenia na rzecz córki J. W. kwoty 800 zł miesięcznie, zostało wszczęte przeciwko niej postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone, a dokonane zajęcia anulowane. Wydatki związane z domem współfinansują jej rodzice. Użytkuje samochód osobowy marki V. z 2004 r., który wchodzi w skład majątku wspólnego byłych małżonków.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: kopie zaświadczeń k. 7, k. 96, kopię zaświadczenia k. 22-23, kopię dokumentacji medycznej k. 97-99, k. 269-271, kopię zaświadczenia lekarskiego k. 100, kopię skierowania do poradni specjalistycznej k. 101, kopię karty ze szkoły k. 102, kopię zajęcia wierzytelności k. 103-104, k. 107-108, kopie anulowania zajęcia k. 105-106, zeznanie podatkowe Pit – 37 k. 109-116, zaświadczenie k. 117, faktury k. 148-154, k. 158, kopię dowodu wpłaty k. 156, zeznanie podatkowe Pit – 37 Pit – 37 k. 240-244, kopię postanowienia k. 250-252, kopię wypisu aktu notarialnego k. 253-255, sprawozdanie finansowe k. 257-262, zaświadczenie k. 266, potwierdzenie przelewu k. 267, kopię zaświadczenia k. 285, kopie aneksu do umowy o pracę k. 287, zaświadczenie k. 288, przesłuchania R. W. k. 289-290, protokół – płyta CD k. 291 i k. 228 verte – 229, protokół płyta CD k. 230, dowody ze sprawy VII C 54/13 (I ACa 541/14) zeznanie podatkowe Pit – 37 k. 9-11, k. 99-102, k. 334-337, k. 467-468, kopie zaświadczeń k. 12-13, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 14-15, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 21, zaświadczenia k. 58-60, rachunek k. 61, faktury k. 66-67, k. 350-352, k. 355, k. 357, k. 360, k. 363-365, , k. 367, k. 369, k. 372, k. 379-383, k. 385-386, k. 393, k. 427, k. 491-498, potwierdzenia przelewów k. 69-72, zaświadczenie k. 204, opinia RODK k. 226-233, zaświadczenie k. 271, kopie dowodów wpłat k. 394-395, kopie informacji k. 455-459, zaświadczenia k. 469, k. 499, informację z (...) k. 486-487, informację z KRS k. 507-514, wyrok k. 523-524 akt VII C 54/13, wyrok k. 724-725 VII C 54/13. Posiłkowo Sąd oparł się na ustaleniach zawartych w uzasadnieniu wyroku k. 534-540 akt VII C 54/13 i w uzasadnieniu wyroku k. 735-752 akt VII C 54/13.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Sąd nie oparł się na złożonych paragonach, potwierdzeniach zakupów dokonanych kartą płatniczą, albowiem nie stanowią one dowodu zakupu rzeczy lub usługi dla pozwanych.

Sąd nie opierał się na fakturach i dowodach wpłat datowanych przed uprawomocnieniem się wyroku rozwodowego, albowiem nie mogą mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, stan faktyczny bowiem został ustalony przez sądy obu instancji i Sąd rozpatrujący przedmiotową sprawę nie może czynić odmiennych ustaleń faktycznych.

Dowód z przesłuchania stron został ograniczony do przesłuchania powoda wobec braku stawienia A. W. na rozprawę w dniu 18 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowe odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w zakresie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do obniżenia alimentów wówczas gdy zmianie ulegną potrzeby uprawnionego albo zmienią się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej.

W niniejszej sprawie wysokość alimentów od R. W. na rzecz pozwanych została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie wyrokiem z dnia (...) r. w sprawie VII C 54/13 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie I A Ca 541/15. Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał związek małżeński pomiędzy powodem a pozwaną z winy męża, zasądził od R. W. alimenty na rzecz córki J. W. w kwocie 2500 zł miesięcznie i na rzecz syna F. W. w kwocie 1500 zł miesięcznie i oddalił żądanie A. W. o alimenty, na skutek apelacji A. W. Sąd Apelacyjny

w Warszawie zmienił wyżej wymieniony wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w ten sposób, że udział powoda w kosztach utrzymania syna podwyższył do kwoty 2000 zł miesięcznie, zasądził od R. W. na rzecz A. W. alimenty w kwocie 1000 zł miesięcznie oraz uchylił wyrok w części dotyczącej alimentów na rzecz J. W. i w tej części postępowanie umorzył, ponadto oddalił apelację R. W. w całości.

Dla oceny zasadności zgłoszonych w niniejszej sprawie roszczeń należało zatem ustalić, czy od tej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uwzględnienie powództw.

Przechodząc do oceny zgłoszonego roszczenia dotyczącego małoletniego F. W. w pierwszej kolejności należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w ocenie Sądu Rejonowego usprawiedliwione potrzeby pozwanego uległy zmniejszeniu. Wniosek taki jest uzasadniony okolicznością, iż w dacie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie małoletni zamieszkiwał jedynie z matką, a jego udział w kosztach mieszkaniowych wynosił wówczas 600 zł, obecnie zamieszkuje z matką i pełnoletnią siostrą i z tego względu jego udział w kosztach mieszkaniowych to kwota 400 zł miesięcznie, tak jak przyjął Sąd Okręgowy w Warszawie. Ponadto zdaniem Sądu Rejonowego w chwili obecnej zmniejszyła się o około 100 zł miesięcznie kwota wydatkowana na zajęcia dodatkowe. Chłopiec bowiem nie uczęszcza na odpłatne zajęcia z języka angielskiego i robotyki, ale w ich miejsce pojawiły się nowe nieco tańsze zajęcia – nauka gry w piłkę nożną i w szachy.

Reasumując, ten wątek zdaniem Sądu Rejonowego koszty utrzymania małoletniego wynoszą obecnie około 2700-2800 zł miesięcznie, w tym 400 zł koszty mieszkaniowe na jedną osobę w trzyosobowej rodzinie małoletniego, odzież i obuwie 200 zł, środki czystości, kosmetyki i leki 150 zł, opieka lekarska 100 zł, żywność 600 zł, zajęcia dodatkowe 300 zł, transport 100 zł, wydatki kulturalne, szkolne 200 zł, inne wydatki 200 zł, wydatki związane z wyjazdami, w tym zieloną szkołą, obiadami szkolnymi i dodatkowymi wydatkami na leczenie (...) małoletniego 500 - 600 zł. To skutkowało oczywiście, tylko w pewnym zakresie na obniżenie alimentów.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Decydująca zatem dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy stała się ocena możliwości zarobkowych i majątkowych powoda. Do obniżenia alimentów prowadzi bowiem także zmniejszenie się możliwości zarobkowych lub majątkowych strony do alimentacji zobowiązanej. Na uzasadnienie zgłoszonego przez siebie żądania R. W. wskazywał zresztą wyłącznie na okoliczność, iż jego obecna sytuacja finansowa nie pozwala mu nałożenie zasądzonej kwoty alimentów.

W sprawie zostało ustalone, iż powód w dalszym ciągu tak jak w dacie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie jest zatrudniony w (...) na stanowisku (...) za miesięcznym wynagrodzeniem 8000 zł brutto miesięcznie. W tym zakresie zatem jego sytuacja zarobkowa nie uległa zmianom uzasadniającym obniżenie alimentów na rzecz syna. Sąd po przeanalizowaniu jednak sytuacji finansowej powoda doszedł do przekonania, iż na przestrzeni ostatnich czterech lat doszło jednak do zmniejszenia się jego możliwości zarobkowych. W świetle złożonych przez niego dokumentów dotyczących spółek, z którymi był związany należało uznać, iż decyzja o zaniechaniu prowadzenia własnej działalności była słuszna. R. W. obecnie nie uzyskuje wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji w spółkach. Co do jednej z nich została ogłoszona upadłość, co do drugiej zostały podjęte działania zmierzające do ogłoszenia upadłości. Trzecia spółka nie znajduje się w upadłości, ale powód nie pobiera wynagrodzenia z tytułu pełnionej funkcji. Po przeanalizowaniu aktualnej sytuacji R. W. Sąd uznał, iż nie jest w stanie na chwilę obecną osiągać dochodów pozwalających mu nałożenie na rzecz pozwanego F. W. kwoty 2000 zł miesięcznie i na zaspokajanie na tym samym poziomie usprawiedliwionych potrzeb jego córki i prawidłowe wywiązywanie się z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony. W ocenie Sądu wynagrodzenie osiągane przez R. W. aktualnie stanowi górną granicę jego możliwości zarobkowych. Powód bowiem jak wynika z jego zeznań, którym Sąd dał wiarę nie jest w stanie pracować w większym wymiarze czasowym bowiem już w chwili obecnej pracuje po 10 godzin dziennie, co w branży budowlanej jest normą. Ponadto należy także pamiętać, iż poza pozwanym powód ma na utrzymaniu jeszcze córkę J. W., na którą nie zostały ustalone sędownie alimenty, ponieważ w sprawie rozwodowej postępowanie w

zakresie alimentów na jej rzecz zostało umorzono z uwagi na osiągnięcie przez nią pełnoletności. Dziewczyna zaś z racji zamieszkania z ojcem powództwo o alimenty wytoczyła przeciwko matce, sprawa wprawdzie jest w toku, ale wkrótce zapewne zostanie umorzona. Powód tymczasem w chwili obecnej dobrowolnie przekazuje córce 400 zł miesięcznie, ale należy przypuszczać, iż ta sytuacja ulegnie zmianie, gdy córka wytoczy przeciwko niemu powództwo o alimenty.

Nie można zgodzić się jednak z powodem, iż nie jest w stanie łożyć na rzecz syna kwotę przekraczającą 1000 zł miesięcznie. Wniosek ten jest tym bardziej uzasadniony, iż w rzeczonym okresie zmniejszyły się koszty utrzymania powoda w związku ze zmianą przez niego miejsca zamieszkania. Obecnie bowiem R. W. tytułem wydatków mieszkaniowych ponosi kwotę 400 zł miesięcznie, nie zaś jak poprzednio (zostało to przyjęte przez sąd rozwodowy) kwotę 1600-1800 zł miesięcznie.

Powód swojego żądania nie może skutecznie uzasadniać okolicznością, iż posiada zadłużenie i przeciwko niemu toczy się postępowanie egzekucyjne, którego koszty musi pokrywać. Ponadto także na wysokość alimentów nie mogą mieć wpływu inne jego zobowiązania. Nie można bowiem przyjąć, iż obowiązek alimentacyjny jest zasadny dopiero, gdy pozostają środki, a wcześniej zostaną pokryte inne wydatki zobowiązanego do alimentacji. Przeciwnie, obowiązek alimentacyjny winien być regulowany w pierwszej kolejności.

Należy też pamiętać, iż obowiązek alimentacyjny względem F. W. nie ciąży tylko na jego ojcu. Do alimentowania chłopca bowiem zobowiązana jest także jego matka. Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała właśnie zmiana w sytuacji A. W.. W rzeczonym okresie bowiem nastąpił znaczny wzrost możliwości zarobkowych matki pozwanego. A. W. w sprawie rozwodowej w dacie orzekania przez sądy obu instancji, była zatrudniona na 1/2 etatu i zarabiała około 700 zł miesięcznie. Aktualnie podjęła zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy i zarabia minimum 4000 zł netto miesięcznie. Wniosek taki jest uzasadniony tym, iż jedynie za 12 dni kwietnia br. pobrała wynagrodzenie w kwocie 2057 zł netto, zaś brak przedłożenia przez nią zaświadczenia za miesiąc maj uzasadnia przekonanie o chęci ukrycia rzeczywistych zarobków. W tym stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, iż A. W. ma możliwości uzyskiwania znacznie wyższych dochodów (prawie sześciokrotnie) niż zostało to przyjęte w dacie orzekania rozwodu i dlatego też powinna w zdecydowanie większym stopniu niż dotychczas finansować potrzeby małoletniego F. W.. I to przesądzało o uwzględnieniu powództwa o obniżenie alimentów w zdecydowanej części. Dodatkowo należy również zwrócić uwagę, iż A. W., w przeciwieństwie do R. W., korzysta z domu i samochodu wchodzącego w skład majątku wspólnego.

Reasumując, w ocenie sądu, w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w niniejszej sprawie zaszły takie istotne zmiany, które winny skutkować zmniejszeniem obowiązku alimentacyjnego R. W. względem syna F. W.. Biorąc pod uwagę aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe powoda oraz koszty utrzymania pozwanego Sąd Rejonowy uznał, iż powód winien łożyć tytułem alimentów na rzecz pozwanego kwotę niższą niż dotychczas, ale jednocześnie wyższą niż domaga się tego powód. Jako taką Sąd Rejonowy przyjął kwotę 1400 zł miesięcznie. Kwota ta zdaniem Sądu stanowi obecnie górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych powoda, w dalszym ciągu pozwala też, uwzględniając obowiązek alimentacyjny A. W., której sytuacja w rzeczonym okresie uległa ogromnej poprawie, na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego. Kwota ta da również powodowi możliwość wywiązywania się z nałożonych na niego obowiązków alimentacyjnych w sposób pełny.

Sąd uznał za zasadne obniżenie alimentów z dniem zamknięcia rozprawy. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie alimenty są egzekwowane na bieżąco, dlatego też w dotychczasowej kwocie winny zostać przeznaczone na bieżące potrzeby pozwanego.

Z wyżej wymienionych względów na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając powództwo o obniżenie alimentów w pozostałym zakresie.

Sąd Rejonowy zniósł koszty procesu pomiędzy powodem a pozwanym F. W. na podstawie art. 100 kpc, ponieważ każda ze stron częściowo przegrała sprawę.

Przechodząc do oceny powództwa przeciwko A. W. należy wskazać, iż stosownie do treści przepisu art. 60 § 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego: jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 60 § 3 kro obowiązek alimentacyjny małżonka uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia wygasa w razie zawarcia przez małżonka uprawnionego nowego małżeństwa.

Rozstrzygnięcie o winie w rozkładzie pożycia małżeńskiego zawarte w wyroku rozwodowym determinuje rozstrzygnięcia w zakresie alimentacji. Małżonek bowiem, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia jest uprawniony do alimentacji niezależnie od tego czy znajduje się w niedostatku, a obowiązek zobowiązanego do alimentacji wygasa wówczas, gdy małżonek uprawniony zawrze nowy związek małżeński.

Sytuacja taka w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła. A. W. nie zawarła kolejnego związku małżeńskiego. Wobec tego przepis art. 60 § 3 kro nie mógł stanowić podstawy do uchylenia obowiązku alimentacyjnego ciążącego na R. W..

Powód został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia. Czas trwania jego obowiązku alimentacyjnego wobec A. W. nie jest zatem ograniczony żadnym terminem, a uchylenie tegoż obowiązku może nastąpić zgodnie z ogólnymi regułami. Zostały one określone w art. 138 kro. Zgodnie z treścią tego przepisu w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może także prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego, przy czym w przypadku obowiązku alimentacyjnego byłych małżonków, gdzie zobowiązany do alimentacji został uznany wyłącznie winnym rozkładu pożycia, rozstrzygnięcie takie możliwe jest wyłącznie wówczas, gdy zobowiązany utraci całkowicie lub w bardzo istotnym stopniu możliwości zarobkowe, bądź uprawniony do alimentacji, na skutek zmiany okoliczności, nie jest już w sytuacji istotnie gorszej niż ta, w której znajdowałby się gdyby związek małżeński był kontynuowany.

Dla oceny zasadności drugiego ze zgłoszonych przez powoda roszczeń w niniejszej sprawie należało zatem ustalić, czy od daty wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w dniu (...) r. w sprawie I ACa 541/15 nastąpiła jedna z wyżej opisanych sytuacji.

W wyroku, o którym mowa powyżej Sąd Apelacyjny zasądził od R. W. na rzecz A. W. alimenty w kwocie 1000 zł miesięcznie płatne do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w wypadku niedotrzymania terminów płatności tych należności.

W ocenie Sądu Rejonowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przyjąć, iż sytuacja materialna i, co niezmiernie istotne, zarobkowa powoda ulega takiej istotnej zmianie, która pozwalałaby na zwolnienie go z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony.

Ze zgromadzonego dotychczas materiału dowodowego bezspornie wynika, iż powód nie utracił całkowicie możliwości zarobkowych i majątkowych. R. W. osiąga stałe dochody, co skutkowało oceną, iż nie utracił możliwości dalszego alimentowania A. W..

Po stronie powoda brak jest zatem okoliczności uzasadniających uwzględnienie powództwa.

Decydująca dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stała się ocena sytuacji A. W..

W sprawie zostało ustalone, iż pozwana mieszka z dziećmi w domu wchodzącym w skład majątku wspólnego, sprawuje osobistą pieczę nad dziećmi, spłaca kredyt mieszkaniowy. Okolicznością bezsporną jest, iż pozwana obecnie podjęła zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy i otrzymuje z tego tytułu znacznie wyższe wynagrodzenie niż w dacie ustalania obowiązku alimentacyjnego R. W., jej miesięczne pobory obecnie przekraczają kwotę 4000 zł netto miesięcznie. Jest to kwota w dalszym ciągu mniejsza niż zarobki uzyskiwane przez R. W..

W odniesieniu jednak do całościowej sytuacji majątkowej pozwanej, także zważywszy na ciążący na niej obowiązek alimentacyjny w wobec dzieci, w szczególności wobec małoletniego syna, zdaniem Sądu kwota pobieranego wynagrodzenia nie stanowi takiego dochodu, który pozwalałaby twierdzić, iż nie jest już w sytuacji istotnie gorszej niż ta, w której znajdowałaby się gdyby związek małżeński był kontynuowany.

Sąd uznał, iż w realiach rozpoznawanej sprawy wzrost dochodów A. W. nie stanowi takiej zmiany w sytuacji pozwanej, która uzasadniałaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego, do którego jest uprawniona. Tego rodzaju zmiana zdaniem Sądu Rejonowego mogłaby ewentualnie uzasadniać żądanie obniżenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim. Sąd jednak w tym zakresie nie mógł orzekać, wykroczyłby bowiem ponad żądanie pozwu.

O uchyleniu obowiązku alimentacyjnego decyduje formalne wykazanie, że w sytuacji uprawnionego do alimentów byłego małżonka nastąpiła od daty ustalenia obowiązku alimentacyjnego taka zmiana, która powoduje, że nie istnieje już istotnie pogorszenie jego sytuacji materialnej w porównaniu z hipotetyczną sytuacją, która istniałaby gdyby to małżeństwo nadal funkcjonowało.

Zdaniem Sądu dochody z tytułu zatrudnienia nie wpływają na sytuację pozwanej w taki sposób, aby można było stwierdzić, iż jej sytuacja materialna jest porównywalna do tej, w której znajdowałaby się gdyby związek małżeński był kontynuowany. Kwota alimentów w ocenie Sądu niewątpliwie pozwala pozwanej na zaspokajanie jej usprawiedliwionych potrzeb w bardziej dostatni sposób, a poprzez to standard jej życia w pewnym stopniu odpowiada jej sytuacji sprzed orzeczenia rozwodu.

Z wszystkich wyżej omawianych przyczyn Sąd uznał, iż w sprawie brak jest podstaw ku temu, aby uchylić obowiązek alimentacyjny ciążący na R. W. wobec byłej żony A. W. i dlatego, na podstawie art. 60 § 3 i art. 138 kro, oddalił powództwo.

Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.